

ABEL & GRENAC

odvjetničko društvo d.o.o.
Tamara Abel, odvjetnik Hrvoje Grenac, odvjetnik
Ulica kralja Držislava 4, 10000 Zagreb, Croatia
Registrirano kod trgovačkog suda u Zagrebu, MBS 080377375
OIB 87123014761 Temeljni kapital 350.000,00 HRK
Iban: HR3241330061110001814
www.abel-grenac.hr office@abel-grenac.hr

Na broj: St – 489/2020

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Dužnik: **GOMOLAVA d.d.** (OIB: 71839579033) iz Zagreba, Šeferova 10

Vjerovnik: **SADPOL 2 spolka z organiczona odpowiedzialnoscia**, (OIB: 17032081176),
05-610 Goszczyn, Karolin 22, Poljska, koje zastupa Hrvoje Grenac, odvjetnik,
Abel&Grenac, odvjetničko društvo d.o.o., Kralja Držislava 4, Zagreb,
OIB 87123014761

PRIJEDLOG VJEROVNIKA ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

I/ U otvorenom zakonskom roku vjerovnik podnosi prijedlog za dopuštenje revizije protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl.broj PŽ-3371/2022 (u daljnjem tekstu: drugostupanjska odluka) od 29. srpnja 2022., kojom se odbija kao neosnovana žalba vjerovnika i potvrđuje Dopunsko rješenje i ispravak Trgovačkog suda u Zagrebu posl.broj St-489/2020 (u daljnjem tekstu: prvostupanjski sud) od 07. lipnja 2022.

Vjerovnik podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije (u daljnjem tekstu: prijedlog) u skladu s čl. 107. st. 5. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku i čl. 400. pročišćenog teksta Zakona o parničnom postupku (u daljnjem tekstu: ZPP), a sukladno čl. 385.A st. 1. i 2. ZPP-a:

- radi se o sporu u kojem se može očekivati odluka o pravnom pitanju, koje su nižestupanjski sudovi razmatrali, a koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava, a osobito, jer praksa viših sudova nije jedinstvena;
- zbog osobito teških povreda određaba parničnog postupka prvostupanjskog i drugostupanjskog suda te zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

II/ Vjerovnik uvodno u prijedlogu iznosi historijat samog postupka.

Tijekom predstečajnog postupka na ročištu 27. listopada 2020., potraživanje vjerovnika bilo je priznato u cijelosti pod točkom I red.br. 137., te je doneseno Rješenje prvostupanjskog suda posl.br. St-489/2020. dana 09. veljače 2021.

Dana 07. lipnja 2022. prvostupanjski sud donosi Dopunsko rješenje i ispravak Rješenja od 09. veljače 2021. (na vjerovnika-podnositelja prijedloga odnosi ispravak naprijed navedenog rješenja) i to na način, **da priznato potraživanje, ispravlja na način da se isto briše i uvrštava u točku II izreke tog rješenja, pod osporene tražbine u cijelosti.**

Usljed ovakvog ispravka ranijeg rješenja mijenja se ne samo odluka o meritumu ranije donesene odluke, već se mijenja i položaj vjerovnika tijekom predstečajnog postupka.

Nadalje, Rješenjem prvostupanjskog suda od 09. veljače 2021. na str. 9. (na kraju), vjerovnici čija su potraživanja osporena, upućuju se na parnicu radi utvrđenja osporene tražbine u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju na parnicu, odnosno primitka drugostupanjske odluke.

Nadalje, ne samo što je u konkretnom slučaju vjerovnik – podnositelj prijedloga upućen na parnicu radi utvrđenja osporene tražbine protivno odredbi čl. 46. st. 1, već vjerovnik – podnositelj prijedloga ima **izvršni EU platni nalog Županijskog suda u Lubinu, Poljska broj IX GNc 24/18 od 01. veljače 2018., dostavljenog predstečajnom dužniku 21. ožujka 2018. i izvršnim u skladu s čl. 18. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 od 19. srpnja 2018.** Usljed navedenog proizlazi da bi vjerovnik-podnositelj prijedloga trebao u parnici utvrđivati osporenu tražbinu u odnosu na koju već ima pravomoćnu i izvršnu odluku.

Također, radi pojašnjenja kronologije, valja istaknuti, kako je na ročištu dana 27. listopada 2020. zakonski zastupnik predstečajnog dužnika pok. Antun Plivelić nije osporavao tražbinu vjerovnika-podnositelja prijedloga, kao što je nije osporavao niti predstečajni povjerenik, time da je punomoćnik vjerovnika i pored priznate tražbine na tom istom ročištu predočio **izvršni EU platni nalog Županijskog suda u Lubinu, Poljska broj IX GNc 24/18 od 01. veljače 2018., dostavljenog predstečajnom dužniku 21. ožujka 2018. i izvršnim u skladu s čl. 18. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 od 19. srpnja 2018. IZVRŠNI EU PLATNI NALOG bio je dostavljen predstečajnom dužniku još 21. ožujka 2018. Predočen je i ovjereni prijevod s poljskog od 23. listopada 2020.**

Prvostupanjski sud donosi Rješenje dana 09. veljače 2021. kojim pod točkom I utvrđuje tražbine, pa tako i tražbinu vjerovnika-podnositelja prijedloga pod red.br. 137, da bi dana 07. lipnja 2022. (dakle nakon 16 mjeseci) donio Dopunsko rješenje i ispravak, kojim ispravlja točku I o utvrđenim i osporenim tražbinama na način da se tražbina vjerovnika-podnositelja prijedloga briše i uvrštava u točku II izreke tog rješenja pod osporene tražbine u cijelosti, jer je dužnik istu osporio na ročištu za ispitivanje tražbina u predstečajnom postupku zbog parnice u tijeku!

Protiv prvostupanjskog rješenja od 07. lipnja 2022. vjerovnik podnosi žalbu i u prilogu žalbe, zbog opširnosti spisa dostavlja u prilogu i Rješenje prvostupanjskog suda od 09. veljače 2021., kao i EU platni nalog Županijskog suda u Lubinu, Poljska broj IX GNc 24/18 od 01. veljače 2018., dostavljenog predstečajnom dužniku 21. ožujka 2018. i izvršnim u skladu s čl. 18. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 od 19. srpnja 2018. uz ovjereni prijevod s poljskog od 23. listopada 2020.

Premda je na pobijano rješenje uložena žalba, te kako je prvostupanjski sud dužan u roku od 8 dana dostaviti žalbu drugostupanjskom sudu na odlučivanje, prvostupanjski sud to čini nakon proteka više od mjesec i po dana, i to 25. srpnja 2022. godine, a drugostupanjski sud donosi odluku kojom odbija žalbu kao neosnovanu dana 29. srpnja 2022. i potvrđuje prvostupanjsko rješenje, dakle nakon samo četiri dana uz strojstvo drugostupanjskog suda koje bi trebalo uključivati i odjel sudske evidencije...

Drugostupanjski sud u svom Rješenju od 29. srpnja 2022., u odnosu na navode vjerovnika-podnositelja prijedloga osvrće se samo paušalnom konstatacijom: „Prema tome očito je da sadržaj rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama poslovni broj St-489/2020-41 od 09. veljače 2021. u odnosu na

žalitelja, nije rezultat pogrešne odluke prvostupanjskog suda, već pogreške u pisanju/sastavljanju tablica prijavljenih tražbina. Da je došlo do pogreške u pisanju/sastavljanju tablica prijavljenih tražbina ukazao je i sam povjerenik predstečajne nagodbe (podnesak povjerenika od 03. studenog 2020., list 1983-1984 spisa). Slijedom navedenog. Prvostupanjski sud je postupio pravilno i zakonito kada je donio pobijano rješenje. Od tuda i rješenje u izreci (čl. 380. t.2. ZPP-a).“

Na ostale navode žalbe, drugostupanjski sud uopće se ne osvrće i niti ne pokušava obrazložiti svoj stav.

DOKAZ:

- Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. St-489/2020 od 09. veljače 2021.;
- Dopunsko rješenje i ispravak Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. St-489/2020 od 07. lipnja 2022.;
- Žalba protiv Dopunskog rješenja i ispravka Trgovačkog suda u Zagrebu;
- Rješenje Visokog trgovačkog suda posl.br. Pž-3371/2022 od 29. srpnja 2022.;
- EU platni nalog Županijskog suda u Lubinu, Poljska broj IX GNc 24/18 od 01. veljače 2018., dostavljenog predstečajnom dužniku 21. ožujka 2018. i izvršnim u skladu s čl. 18. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 od 19. srpnja 2018. s ovjerenim prijevodom s poljskog jezika;

IV/ Vjerovnik prvenstveno smatra, kako nije moguće da se ispravkom odluke mijenja meritum odluke na način da se od priznatog potraživanja vjerovnika u cijelosti ispravkom mijenja meritum tako da njegovo potraživanje postane osporeno u cijelosti. Ovakvom praksom protivno odredbama ZPP-a ispravkom može se, npr. od usvojenog tužbenog zahtjeva ispravkom doći do odbijenog tužbenog zahtjeva, a što pak dovodi do promjena pravnog položaja stranke u postupku, što uključuje i daljnja postupanja i postupke.

Ovakvo postupanje prvostupanjskog suda, kojim se mijenja odluka o meritumu, po mišljenju vjerovnika nije predmet ispravka, čak i pod uvjetom, da je doista podneskom povjerenik dana 03. studenog 2020. naveo kako naknadno ne priznaje potraživanje vjerovnika, jest za podnošenje žalbe protiv Rješenja od 09. veljače 2021., a ne pitanje ispravka donesene odluke. Naime, ročište radi ispitivanja tražbina održano je dana **27. listopada 2020., a podnesak povjerenika kojim upućuje na pogreške prilikom pisanja/sastavljanja tablica prijavljenih tražbina je od 03. studenog 2020.** Rješenje koje sadrži utvrđene tablice **jest doneseno 09. veljače 2021.** – navod drugostupanjske odluke, dok prvostupanjska odluka o datumu podneska kojim se traži ispravak, ništa ne navodi. Iz prednjeg proizlazi **kako je ispravak Rješenja od 09. veljače 2021. traženo podneskom od 03. studenog 2020.!** Ili, da je sud nakon što je odlučio tražbinu priznati u cijelosti, ipak neće priznati.

Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-248/2021 od 04. veljače 2021., odlučujući o žalbi vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Sisak podnesene protiv Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. St-963/2020-11 od 09. prosinca 2020 na str. 4. Rješenja odlučuje: „... *sud je pogrešno naveo adresu vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave, Zagreb, Boškovićeve 5, budući da iz prijave tražbine proizlazi da se radi o Ministarstvu financija, Porezne uprave, Područni ured Sisak, S. i A. Radića 30. Navedeno ovaj sud smatra pogreškom u pisanju u smislu odredbe čl. 342. ZPP-a koju sud može ispraviti u svako doba.*“

Dakle, iz gore citiranog rješenja jasno proizlazi koji je stav drugostupanjskog suda u pogledu ispravka odluke u smislu čl. 342. ZPP-a, tj. da **postoji različita praksa na istom sudu!**

DOKAZ:

- Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-248/2021 od 04. veljače 2021.

Nakon što je prvostupanjski sud ignorirao pravomoćan i ovršan EU platni nalog Županijskog suda u Lubinu, Poljska, po rješenju prvostupanjskog suda od 09. veljače 2021., vjerovnik se upućuje na

pokretanje postupka radi utvrđenja svoje tražbine, što ga pak dovodi do toga, da pokreće postupak radi utvrđenja tražbine za koju ima pravomoćnu i ovršnu ispravu, što je vjerovnik obzirom na ovakvu uputu i način odlučivanja biti prisiljen učiniti, pa je time već uputom prvostupanjskog suda upućen unaprijed na počinjene bitne povrede određaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 9. ZPP-a.

Drugostupanjski sud u svojem Rješenju od 29. srpnja 2022., nije mogao gornje činjenice zanemariti, dapače na isto se u svoje obrazloženju niti ne osvrće i donosi odluku protivno stanju spisa, poglavito navodima ne samo žalbe, već i dokazima priloženim uz žalbu.

Pri tome treba imati u vidu, kako je sud vezan svojom odlukom temeljem čl. 334. ZPP-a, pa i iz tog razloga nije moguće donijeti drugačiju odluku o meritumu.

U odnosu na povrede **materijalnog prava – Stečajnog zakona** (u daljnjem tekstu SZ-a), a na što se također u žalbi upiralo, a što je drugostupanjski sud ignorirao i tako pogrešno primijenio i materijalno pravo.

U predstečajnim postupcima primjenjuju se odredbe SZ.

Čl. 46. st. 4. SZ-a - ukoliko dođe do osporavanja tražbine, iste se moraju raspraviti.

Rješenjem od 09. veljače 2021. pogrešna je i uputa, da se vjerovnika upućuje na parnicu, jer se radi o potraživanju za koju postoji ovršna isprava. Prema čl. 50. st. 4. SZ-a u parnici se može zahtijevati utvrđenje osnovanosti osporavanja na temelju ovršne isprave, koja je predmet prijave tražbine. Dužnik je taj, koji je aktivno legitimiran za podnošenje tužbe i to radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine.

Nadalje, u drugostupanjskoj odluci navedeno je, kako je podneskom od 03. studenog 2020., došlo do pogreške u pisanju, tj. sastavljanju tablice. Prvostupanjski sud međutim donosi Rješenje 09. veljače 2021., kojom odlučuje da se tražbina priznaje. Podnositelj prijedloga međutim ponovno ističe, kako se nije radilo o pogrešci, jer je zastupnik predstečajnog dužnika pok. Antun Plivelić, na ročištu tražbinu priznao u cijelosti, jer je na temelju dokumentacije priznao potraživanje, a dužniku je bio već ranije dostavljen i pravomoćan i izvršan EU platni nalog.

Dužniku, dakle nije moglo biti nepoznato da vjerovnik ima ovršnu ispravu - EU platni nalog Županijskog suda u Lubinu, Poljska broj IX GNc 24/18 od 01. veljače 2018., dostavljenog predstečajnom dužniku 21. ožujka 2018. i izvršnim u skladu s čl. 18. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 od 19. srpnja 2018., pa je stoga na ročištu 27. listopada 2020. isto i bilo priznato u cijelosti.

Uz naprijed navedeno mišljenje vjerovnika, valja istaknuti, kako se položaj vjerovnika mijenja u odnosu na daljnje sudjelovanje u postupku, posebice u odnosu na pravo glasa na skupštini. Vjerovnik je ovom odlukom od predstečajnog vjerovnika s pravom glasa, kojemu je tražbina u cijelosti utvrđena, dobio status vjerovnika s osporenom tražbinom u cijelosti po čl. 106. st. 1. SZ-a.

Doduše, čl. 106. st. 2. SZ-a postoji mogućnost da vjerovnik s osporenom tražbinom ukoliko ima ovršnu ispravu dobije pravo glasa, ali, priznanje prava glasa ovisi od toga da se na skupštini vjerovnika stečajni upravitelj i nazočni vjerovnici s pravom glasa tako sporazumiju, a ako sporazuma ne može postići o tome se na skupštini odlučuje sud rješenjem, protiv kojeg žalba nije dopuštena. St. 6. istog članka, na nekoj od idućih skupština vjerovnika na prijedlog stečajnog upravitelja ili kojeg drugog vjerovnika s pravom glasa izmijeniti odluku o pravu glasa vjerovnika, kojemu je tražbina osporena.

Svakako treba imati u vidu, da je vjerovnik-podnositelj prijedloga uz Istarsku kreditnu banku Umag d.d. najveći vjerovnik i to u ukupnom iznosu od 2.129.962,48 kn.

V/ Obzirom na izneseno, postavljaju se slijedeća pravna pitanja:

1. Da li se ispravkom odluke/rješenja u smislu čl. 342. st. 1. ZPP-a može izmijeniti odluka o meritumu na način da se donese drugačija/suprotna odluka od one koja je donesena odlukom/rješenjem, koje se ispravlja?
2. Da li se ispravak donesene odluke može promijeniti temeljem podneska jedne od stranaka tijekom prvostupanjskog postupka, da bi sudac/predsjednik vijeća nakon što donese odluku ispravio u svako doba, premda se ne radi o pogrešci u imenima i brojevima, i druge očite pogreške u pisanju i računanju, nedostatke u obliku i nesuglasnosti prijepisa i presude s izvornikom, premda podnesak nije i ne može biti, izvornik u smislu ZPP-a?
3. Da li traženjem ispravka rješenja/odluke u slučaju da se ranija odluka/rješenje ispravi i time promijeni odluka o meritumu, nezadovoljna stranka može traženjem ispravka temeljem podneska, koji je dostavio na spis tijekom postupka, a prije donošenja rješenja koje se kasnije ispravlja, zamijeniti žalbu protiv rješenja/odluke, nezadovoljne strane?
4. Da li je sud vezan svojom odlukom u smislu čl. 334. st. 1. ZPP-a, ili može naknadno, bez obzira na vrijeme koje je proteklo od donošenja prve odluke, istu izmijeniti na način da se promijeni odluka o meritumu?
5. Premda je po službenoj dužnosti drugostupanjski sud dužan po službenoj dužnosti paziti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 2, 4, 8, 9, 13. i 14. ZPP-a, a u prilogu žalbe dostavljen je izvršni EU platni nalog Županijskog suda u Lubinu, Poljska broj IX GNc 24/18 od 01. veljače 2018., dostavljenog predstečajnom dužniku 21. ožujka 2018. i izvršnim u skladu s čl. 18. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 od 19. srpnja 2018., pa se postavlja pitanje, da li drugostupanjski sud protivno pravomoćnoj sudskoj odluci, a na temelju paušalnog očitovanja podneskom protivne strane tijekom postupka, a bez ikakvog dokaza u pravcu pred kojim se to sudom, pod kojim brojem vodi postupak između stranaka i sl., može i smije prilikom odlučivanja sam počinuti bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 9. ZPP-a.
6. Da li je moguće podnijeti tužbu, čijim se zahtjevom traži, da se odluči o zahtjevu o kojem je već prije pravomoćno presuđeno?
7. Da li i pored jasnog čl. 46. st. 4. SZ-a, da se osporene tražbine od strane dužnika, povjerenik ako je imenovan ili vjerovnik, moraju raspraviti, to se ne čini, već se nakon priznate tražbine ista naknadno ospori s obrazloženjem, kako se radi o pogrešci, te umjesto da prvo utvrdi od strane dužnika o čemu je nesporazum, prvostupanjski sud može bez raspravljanja donijeti odluku?
8. Može li se naknadno promijeniti položaj vjerovnika u Skupštini vjerovnika u odnosu na njegovo pravo glasa iz čl. 106. st. 1. SZ-a, a temeljem ispravka rješenja/odluke, kojim se rješenjem/odlukom mijenja odluka o meritumu?
9. Kakve bi posljedice na predstečajni postupak imale donesene odluke Skupštine vjerovnika ukoliko se ispravkom odluke kojom se donosi drugačija/suprotna odluka o meritumu naknadno promijeni položaj vjerovnika?
10. Da li se na temelju Rješenja, koje je ispravljeno na način da je donesena drugačija/suprotna odluka, primjenjuje neizmijenjeni dio prethodnog Rješenja, kojim se vjerovnik upućuje na parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporavane tražbine utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom, umjesto da se dužnik u smislu čl. 50. st. 2. SZ-a upućuje parnicu radi utvrđivanja osnovanosti utvrđene – ovršne isprave?
11. Da li je valjanja uputa, kojom se vjerovnik upućuje na parnicu radi utvrđenja tražbine, koja je već utvrđena pravomoćnom odlukom?

VI/ Razlozi zbog kojih vjerovnik smatra potrebnim, da se Vrhovni sud Republike Hrvatske očituje u odnosu na postavljena pitanja, jest što, se ovakvom odlukom narušava cijeli ZPP i što ovakvo postupanje predstavlja opasan presedan.

Ispravkom pravomoćne odluke, kojom se u ovom slučaju mijenja odluka o meritumu iz priznatog potraživanja u cijelosti u nepriznato potraživanje u cijelosti, može primjenjivati i na sve sudske odluke, pa tako ispravkom odluke/presude usvojeni tužbeni zahtjev, može postati odbijeni tužbeni zahtjev.

Ispravak se u konkretnom slučaju donio zbog podneska stečajnog dužnika, a prije donošenja rješenja, koje se kasnije ispravlja, pa time podnesak postaje izvornik, a ispravkom se na taj način omogućava nezadovoljnoj stranci da ispravkom za koji nema roka zamijeni žalbu protiv odluke?

Posebno se ističe, premda se radi o jasnom čl. 342. ZPP-a, što se može ispraviti u odluci, a ako bi netko i mogao biti u dvojbi, tu je i odluka - Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. Pž-248/2021 od 04. veljače 2021., pa proizlazi da prilikom odlučivanja o žalbi u ovom predmetu sam Visoki trgovački sud Republike Hrvatske donosi drugačiju odluku, dakle odluku koja je u suprotnosti s sudskom praksom tog istog suda.

Potom se stranka upućuje u parnicu radi utvrđenja da je njezino potraživanje osnovano, ali to znači da se omogućava, da se protiv svake pravomoćne sudske odluke, ustane tužbom sa zahtjevom da se odluči drugačije od odluke po prethodnoj pravomoćnoj odluci.

Na kraju to su i materijalnopravna pitanja, jer se položaj vjerovnika nakon šesnaest mjeseci mijenja, te od vjerovnika koji ima pravo glasa, postaje vjerovnik čije je potraživanje osporeno. Doduše svoju tražbinu može dokazivati ovršnom ispravom, pa tako dobiti pravo glasa, ali s druge strane, vjerovnik je taj koji po drugi puta mora tužiti radi utvrđenja svoje tražbine, što je pak u suprotnosti i s ZPP-om, jer ima pravomoćnu sudsku odluku, a dužnik protivno čl. 50. SZ-a ne mora ustati tužbom radi osporavanja.

I na kraju, premda nije održana od 09. veljače 2021. nijedna Skupština vjerovnika, postavlja se potpuno legitimno pitanje, što bi bilo sa odlukama koje su donesene na toj Skupštini, pogotovo što je potraživanje vjerovnika, je po iznosu, koji se traži među najvišim?

Ovakvim postupanjem prvostupanjskog i drugostupanjskog suda u konkretnom predmetu, predstavljaju bitne povrede odredaba parničnog postupka na način da odredbe ZPP-a primjenjuju na način, koji je suprotan tekstu Zakona, pa za sobom povlače i potpuno legitimna pitanja u vezi primjene, tumačenja i ostalih članaka ZPP-a uključujući i europske postupke – Glava tridesettreća – posebne odredbe o ostvarivanju pravosudne suradnje u Europskoj uniji, dakle pitanja, koje do danas ne bismo niti mislili da bi ih se uopće moglo postaviti osim kao ispitno pitanje na ispitu Građanskog procesnog prava.

U odnosu na materijalnopravna pitanja, niti prvostupanjski sud, niti drugostupanjski sud očito nije uzeo u obzir posljedice i svojih odluka i činjenice, da njihovim odlukama je povrijeđeno i materijalno pravo.

Osporena rješenja temelje se očito na shvaćanju, koje očito postoji i što dovodi ne samo do neujednačene i nesigurne sudske prakse, već i do tumačenja odredbi procesnog prava, koje su nam jasne i precizne, ali koje očito u konkretnom slučaju i ovakvim ne samo tumačenjima, već i primjenom stvaraju konfuziju i opasan presedan, jer što bilo koju stranku u postupku u konačnici u bilo kojem postupku sprečava da koristi odluku drugostupanjskog suda, kao recentnu sudsku praksu.

Imajući u vidu sve navedeno, osporene odluke/rješenja nisu utemeljena na zakonu, ali niti na načelu pravičnosti, štoviše istima su grubo povrijeđena Ustavom Republike Hrvatske zajamčena prava na pravično suđenje te jednakost i stranaca pred sudovima, dakle jedne od najvećih vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske.

Slijedom navedenog, nezakoniti učinci i potencijalne posljedice nezakonitog postupanja i nezakonite odluke na mogu se prihvatiti kao egzistentne, pa je stoga nužno da Vrhovni sud Republike Hrvatske o navedenim procesnopravnim i materijalnopravnim pitanjima zauzme pravno shvaćanje o navedenim pitanjima sve radi osiguranja tumačenja procesnih normi jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, kao i zbog razvoja prava kroz sudsku praksu i iz navedenih razloga predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske udovolji prijedlogu i donese rješenje kojim se dopušta podnošenje revizije u ovoj pravnoj stvari.

SADPOL 2 spolka z organiczona odpowiedzialnoscia po: